

byde Salg og Udlevering af de i § 1 nævnte Lægemidler, naar det efter Undersøgelse findes — og derefter nævnes der tre Punkter. Punkt 3 lyder saaledes: Naar det findes, „at den for Lægemiddelet forlangte Pris ikke staaar i rimeligt Forhold til Indholdsstoffernes Pris eller de med Fremstillingen forbundne Omkostninger“. Jeg vilde gerne her have en lille Tilføjelse, nemlig, at det i alt Fald ikke maa være dyrere end den almindelige Apotekerpris. Apotekerne har jo deres Takster, og det forekommer mig rimeligt, at man følger disse, saa at man ikke gaar ind for en Pris, der er højere end den almindelige Takst.

§ 8, 2det Stykke, drejer sig om Indanke. Det bestemmes, at naar et Præparat er blevet forbudt af Sundhedsstyrelsen, kan der foretages Indanke af Sundhedsstyrelsens Afgørelse af den, der har fremstillet Lægemiddelet, og for Lægemidler, tilvirkede i Udlandet, den, der har indført eller her i Landet har Engros-Forhandlingen af Lægemiddelet, men ingen andre kan indanke Afgørelsen. Dette forekommer mig ikke at være rigtigt. Har f. Eks. en Læge anvendt et Lægemiddel, som er indført fra Udlandet, og det viser sig at være godt, saaledes at det i Virkeligheden er anerkendt af Lægerne, synes jeg, at denne Læge bør have Ret til at indanke vedkommende Sag for Sundhedsministeren. Jeg tror, det vilde være rigtigt, at man ikke overlod det helt til Sundhedsstyrelsen, men at man gav ikke alene dem, der her er Tale om, men ogsaa Lægerne Ret til at indanke Sagen for Sundhedsministeren.

Det, jeg lægger mest Vægt paa, er, som sagt, at der indføres en effektiv Kontrol. Det er maaske vanskeligt, og det kan ogsaa godt være, at det vil blive noget dyrt — det tør jeg ikke paastaa, at det ikke vil —, men det forekommer mig at være det rigtige. Det er muligt, at adskillige vil modsætte sig en saadan Kontrol, for der er Folk, som hellere vil betale for at blive snydt end for at blive kontrolleret, men Kontrollen kunde maaske foregaa gennem Foretagelse af visse Stikprøver. Det er ikke sikkert, at man behøver et saa voldsomt Apparat, som jeg synes er forudsat i Bemærkningerne til Lovforslaget, men det maatte være muligt at føre Kontrol gennem Stikprøver tagne rundt omkring og derved i nogen Grad komme det til Livs, som man bør komme til Livs, nemlig en hel Mængde af de værdiløse Præparater, der sælges rundt omkring

i mange Tilfælde sikkert nærmer sig til, hvad man kalder Svindel.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg.

**Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow):** Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, som dette Lovforslag har faaet i det høje Ting. Til de ærede Ordføreres Indvendinger skal jeg tillade mig at knytte et Par Bemærkninger.

Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Fink) nævnte, at der i Lovforslaget maaske var givet en lidt for udstrakt Bemyndigelse for Administrationen, og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) var inde paa den samme Tanke. Jeg tror, at dette Spørgsmaal nok er værd at overveje i et Udvalg, thi der kan selvfølgelig staa betydelige økonomiske Interesser paa Spil, saaledes at Afgørelse her ikke bør træffes let eller overilet.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds mente, at den endelige Henvisning af Afgørelsen til Sundhedsministeriet maaske under de nuværende Forhold, i en ganske kortvarig Periode, kunde være berettiget, nemlig i den Periode, hvor en Læge er Sundhedsminister. Jeg tror, at der godt kunde gives denne Bestemmelse en længere Gyldighed, thi Meningen med Henvisningen til Ministeriet er jo hovedsagelig den, at Sundhedsstyrelsens lægelige Afgørelse i Ministeriet skal finde sin Parallel eller sin Fyldestgørelse i en juridisk Afgørelse, hovedsagelig ved Ministeriets Embedsmænd. Men jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at man kan overveje, om der ikke i nogle Tilfælde skal være Regres til Domstolene. Hvor det gælder Bøder, skal der naturligvis være Regres til Domstolene.

Flere af de ærede Ordførere har talt om en mere effektiv Kontrol, end dette Lovforslag gaar ud paa. Efter min Mening er det i Virkeligheden en ret betydelig Kontrol, det drejer sig om. Saa snart en Fabrikant af et Lægemiddel eller en Importør vil avertere, er han med det samme inde under Kontrollen. Han maa ikke avertere uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse, det vil med andre Ord sige, inden Sundhedsstyrelsen kender det nøjagtige Indhold af hans Produkt og Prisen. Disse Præparater — man har nævnt forskellige Salte o. lign. — sælges i meget stor Udstrækning, men Forudsætningen for Salget af disse ofte ret værdiløse Produkter er i